

«AVUI... DEMÀ...»

Són quarts de deu del vespre. En Manel surt de casa. Quan tanca la porta, encara té temps de sentir la seva mare que li crida:

— «No tornis tard».

Caminant amb bon pas i a llargues gambades, en Manel travessa carrers i més carrers del seu barri gironí. Al cap d'uns vint minuts, arriba a una casa d'una sola planta i truca a la porta. Des de dins se sent:

— «Qui hi ha?».

— «Sóc jo. En Manel».

La porta tot just s'obre. Per l'escletxa en Guillem saluda:

— «Hola. Arribes tard».

— «Ho sento. Havia de sopar. No volia fer patir a la mare».

S'asseu a la taula on ja hi ha l'Enric, l'altre company d'aventures, que està preparant unes «tires de coca» en un mirall.

Dels tres amics, només en Guillem treballa. Fa de missatger d'encàrrecs. El sou que rep, no li serveix ni per mantindre aquesta casa mig desballestada.

— «Estas a punt?. Nervis?»., pregunta l'Enric a en Manel.

— «Un cop... la ració... cap problema».

— «Molt bé. Cal que estiguem serens. A les dotze en punt hem d'actuar».

Pels voltants de les dotze «flipen» un R-11 i es dirigeixen cap al centre. Fan l'atterratge a uns 200 metres del lloc de destí: «Safari's». Un pub distingit que els dissabtes, avui ho és, acostuma a omplir de gom a gom.

Quan són a uns 25 metres de la porta, es posen els passamuntanyes i engrapen fort les armes que porten a les butxaques. Una pistola l'Enric, i un gabinet cada un, en Guillem i en Manel.

Entren. L'Enric dirigint-se a la caixa diu:

— «Tothom quiet. Això és un atracament. Doneu-nos tot el qui hi hagi al calaix. Ràpid!»

— «Vosaltres. Netejeu els clients», mana als seus companys.

Mentre en Guillem es belluga, en Manel resta in mòbil. Té els peus clavats a terra, com petrificat. No es pot moure. Sua com un desesperat. Els ulls li han quedat fixes. Clavats en els ulls d'un altre home, que està assegut a la barra. És el seu pare. Es miren, però no es diuen res. No cal.

En Manel reacciona, gira cua i fuig. Arrenca a córrer. Els altres dos, presentint que alguna cosa passa, fugen també. Han agafat por. No han tingut temps de res.

El pare d'en Manel, baixa els ulls. Es gira, i demana una altra beguda a la noia de la barra. Amb llagrimes de ràbia, sense que ningú el senti, crida tan fort com pot:

— «Fill meu, què t'hem fet!!!».

PINZELADES D'HISTÒRIA MUNICIPAL Rafel Bruguera i Batalla LA PORTADA D'AIGÜES A L'ESCALA (I)

El dia 24 de Juliol de 1.915 l'Ajuntament de l'Escala, presidit pel seu alcalde, Josep Carreras i Joana i assistit pel secretari, Pere Sureda i Maranges, va aprovar el pressupost municipal extraordinari. Aquest pressupost tenia com a objectiu únic aprovar el projecte i finançament de les obres de portada d'aigües a l'Escala. A tal fi, s'acordà l'emissió de 170 obligacions municipals per valor de 500 pessetes cadascuna, fent en total una xifra de 85.000 pessetes. Aquests títols tenien un termini d'amortització de 40 anys i un interès del 5% anual. Sel total de les 170 obligacions se'n varen vendre 136.

Aquesta inversió va representar un gran esforç econòmic i d'endeutament per l'Ajuntament, si tenim en compte que aquell mateix any el pressupost municipal ordinari va ser de 20.712 pessetes. Es a dir, la portada d'aigües va representar una inversió 4 vegades superior al pressupost ordinari. Es impensable, avui, plantejar-se unes despeses de 1.600 milions amb un pressupost de 400 milions, que és el pressupost aproximat per l'any 1.987.

Analitzant el llibre de comptabilitat d'aquestes obligacions, s'observa que molt sovint les persones que havien comprat les obligacions no les amortitzaven i, per tant, l'Ajuntament s'estalviava molts diners. Fou, doncs, un negoci per l'Ajuntament aquest sistema inèdit de financiació municipal. El dia 4 de gener de 1.964 l'Ajuntament envia un ofici als posseïdors de les obligacions, comunicant-los-hi que l'Ajuntament ha acordat l'amortització total de les obligacions i que, per tant, poden passar per les oficines municipals a entregar les obligacions i cobrar l'import dels interessos corresponents. Tampoc no hi va anar tothom.

No va ser fins l'any 1.927 que l'Ajuntament de l'Escala va aprovar un altre pressupost extraordinari per a realitzar alguna inversió. Aquesta vegada l'alcalde era en Ramon Tasis i Tutau i el pressupost va ser de 13.643 pessetes per tal de fer front a les obres de construcció d'habitacions a la caserna de la Guàrdia Civil i a la reforma de la Secretaria de l'Ajuntament.

Desembre del 1.986

AIRSA

**AÏLLAMENTS, IMPERMEABILITZACIONS
I REVESTIMENTS, S.A.**

